

LA REVENJA DE BERNAT METGE

"Altra vegada Bernat Metge?", diran potser els nostres lectors. Sí, amics. Altra vegada Bernat Metge... En aquests temps, el periodista català no parla sempre del que voldria. L'actualitat ha d'ésser sovint deixada de banda. I quan es presenta una ocasió de donar una certa actualitat al comentari de les coses velles, cal aprofitar-la bé. Així és el que nosaltres fem avui, en comentar la demostració recentíssima d'un perfecte plagi realitzat per un eminent literat francès.

No s'ha acusat de plagiar a Bernat Metge? L'acusació és justa, i només pot invocar-se com atenuant la latitud que en matèria d'imitacions i d'adaptacions hi havia en els temps passats. Doncs heu aquí que tot just enterrat Anatole France, el gran Anatole France, apareix demostrat, a la primera plana d'un gran diari de París, un plagi flagrant de l'autor de "La Illa dels Pingüins", i com que en els nostres dies no hi ha la mateixa tolerància per a aquestes llibertats literàries, el manament d'Anatole France apareix més greu que el de Bernat Metge.

En el "Journal des Débats" publica Jules Mauris, costat per costat, una bella i plàcida història de Sant Gregori de Tours, traduïda per Guizot, i un compte contingut a "L'Étui de nacre", d'Anatole France, que n'és gairebé una còpia. L'escriptor contemporani reproduïx, paràgraf per paràgraf, frase per frase, l'autor del segle VI. És tanta la fidelitat de l'adaptació, que fins trobem reproduït el nom d'un dels protagonistes.

Quina casualitat! Sant Gregori de Tours, copiat per Anatole France, fou un dels autors saquejats per Bernat Metge. Entre l'escèptic francès dels nostres temps i l'escèptic català de cinc centúries enrera, hi ha una coincidència de gust. A tots dos els agradava Sant Gregori.

Aquest plagi evidentíssim d'Anatole France, és un fet isolat? Jules Mauris insinua la possibilitat d'altres fets anàlegs, encara que no siguin tan pronunciats en el sentit del plagi com el que acaba de denunciar. Diu que actualment està ocupat a fer sobre les fonts i les inspiracions d'Anatole France, un estudi profund... Si aquest estudi descobrís gaires fonts i inspiracions tan directes com la de Sant Gregori de Tours, el gran literat francès patiria una mica en la seva fama. L'ombra de Bernat Metge riuà burlescant.

Tanmateix no cal veure en aquests plagis — ni en el d'Anatole France ni en el de Bernat Metge — una demostració d'impotència o de penúria intel·lectual. Els plagis, els grans plagis, no els fa tothom que vol. Cal un gran talent per fer-los bé. Un bon plagi és una demostració plena d'excel·lents condicions intel·lectuals i literàries. Si comparem el relat de Sant Gregori de Tours amb el d'Anatole France, veurem que aquest és molt millor. La història contada per Sant Gregori pren, sota la ploma d'Anatole France, una major cadència, un encís més suau.

Seria curiós d'estudiar el cas psicològic dels grans escriptors que cauen en el pecat del plagi. Anatole France ha escrit moltes pàgines indubitablement originals que valen tant o més que les pàgines copiades de Sant Gregori de Tours. En el mateix dia que llegim en el "Journal des Débats" la prova material del plagi, llegim un fragment autobiogràfic del mateix autor a la "Revue de France". En aquest fragment Anatole France evoca la figura del seu pare, i així li serveix per donar una imatge magnífica de la gent francesa del passat segle, gent que portava en la fesomia i en la roba "el cop de vent vingut del 93, de Marengo i d'Austerlitz, el buf del terror i de la glòria". Llegiu l'elogi que fa Anatole France del seu pare, home d'expressió noble i tiu, una mica enfàtic, de vaga mirada i ampla paraula, ben pentinat i amb la gran corbata negra entortolligada al coll, revelant, com tot el d'aquella època, el pas del cop de vent... Us sentireu decantats a perdonar el plagi de Sant Gregori, i comprendreu que, en perpetrar-lo, Anatole France devia estar emprès pel seu íntim amor a les coses belles i dolcament espirituals.

DE FRANÇA

M. Herriot presenta la qüestió de confiança i és votada per 410 contra 171

Krasin serà el primer ambaixador soviètic a París

París, 4. — Ent començar la sessió de la Cambra, M. Herriot presenta un projecte de llei de repressió contra l'especulació il·legal.

Es discuteix la data de diverses interpellacions.

M. Poincaré du Pleissis recorda que M. Herriot i els seus amics havien criticat severament l'emprèstic fet per l'antigor Govern a la Banca Morgan. M. Herriot contesta que havia d'agrair novament l'avenç dels banquers americans, gràcies al qual França ha disposat d'una massa de maniobra per fer front a l'especulació contra el franc.

Ha afegit M. Herriot que ell va criticar solament que per a l'emprèstic Morgan se signés un conveni pel qual França es comprometia a no fer cap nova despesa. Ha afegit M. Herriot, en ajut de la seva tesi, que la renovació d'aquest emprèstic fou consentida sense condicions, encara que França no feu vis d'aquesta facilitat, perquè després, abans que tot, s'arribés a l'equilibri del pressupost. El Govern, però, resta completament lliure davant del Banc Morgan.

Les interrupcions d'alguns diputats comunistes han motivat cert tumult. M. Herriot demana que s'ajorni la discussió. Es planteja la qüestió de confiança.

La Cambra ha aprovat per 410 vots contra 171, la proposició del cap del Govern.

La Cambra ha discutit allò que es refereix a l'establiment de l'Institut de la Banca.

raula el ministre d'Hisenda, senyor Clementel, dient que l'equilibri del pressupost era una aspiració a la qual molt sincerament havia volgut anar el Govern, i que confiava d'haver aconseguit d'una manera força eficaç aquesta aspiració.

Ha subratllat que el Govern està fermament decidit a mantenir el crèdit de França.

Fent després al·lusió al vot de confiança emès per la Cambra a propòsit de la moció presentada pel Sr. Herriot, ha recordat el propòsit del Govern de que siguin discutides divendres les interpellacions sobre la vida cara i després totes les altres interpellacions.

Per 308 vots contra 140 ha estat aprovada la proposició de la comissió relativa a que si guai discutit demà el pressupost. — Havas.

La situació política

París, 4. — Avui s'han reanunciat les sessions a la Cambra. Els passadissos eren molt animats. La impressió dominant era que les vacacions no han trencat la cohesió del bloc de partits de guerra, ajudats pel Govern. Incidís per assegurar-se que la situació parlamentària es presenta més ferma, sens dubte a conseqüència de l'esforç portat a cap pel Govern durant la cinquena sessió de la Societat de Nacions.

(Aquestes informacions de l'exterior són continuades a la pàgina 2)

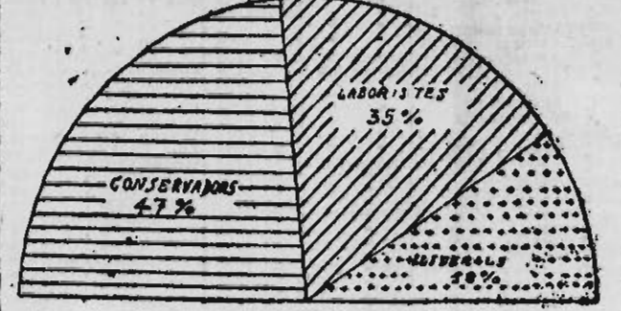
LA POSICIO DELS TRES GRANS PARTITS DESPRES DE L'ELECCIO

LA DESPROPORCIO ENTRE ELS VOTS OBTINGUTS PER CADA PARTIT I EL NOMBRE DE DIPUTATS

Han tingut lloc les eleccions angleses amb l'èxit per als conservadors de tots conegut. Els conservadors tindran una dos majoria més grans que hi haurà hagut a la Cambra dels Comuns. Els llocs obtinguts pels conservadors són preses tant de liberals com de labo-

per cent de vots, han obtingut, respectivament, només que un 25.5 per cent i un 6 per cent dels vots. Els gràfics numéros I i II mostren fins a quin punt difereixen el repartiment dels vots i el repartiment dels llocs a la nova Cambra entre els tres partits, deixant de banda les

Com es pot veure, els tabo-ristes de 1918 encà no han fet més que avançar, i el darrer avenç només és comparable al que tingué lloc entre 1918 i 1922, amb la diferència que aquest és ja en l'espai de quatre anys, mentre el darrer s'ha fet en l'espai d'un any.



GRAFIC I

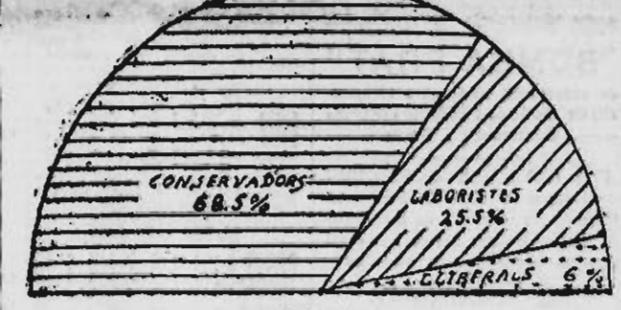
ristes. Els laboristes han tornat amb pèrdues notables en quantitat i qualitat. Quant als liberals, ultra perdre un gran nombre de llocs, han perdut algunes de les grans figures, com Mr. Asquith, Mr. Macnamara, Mr. Pringle i altres. Mr. John Simon, Mr. Alfred Mond i Lloyd George hauran de dirigir ara la futura actuació del partit liberal.

Ja en una de les nostres darreres cròniques advertim que el fet del col·legi unipersonal altres petites fraccions de la Cambra.

Hom pot adonar-se clarament que aquest repartiment dels llocs és absurd. Tal com han resultat les eleccions, 18.000 vots conservadors eleixen un diputat, mentre que calen 36.000 vots laboristes i 78.000 vots liberals per eleixen un diputat, respectivament. És a dir, que un vot conservador val per dos vots laboristes i per més de quatre vots liberals.

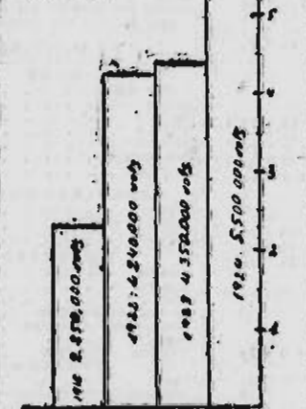
Cert que aquest any ha votat un nombre més gran d'electors que l'altra vegada. Però, els laboristes obtenen d'aquests nous votants un nombre força superior a la proporció que els corresponia.

Cal finalment fer observar sobre els resultats de les eleccions el següent: tot el triomf dels conservadors ha estat prenent vots al partit liberal. Aquest és el símptoma alarmant per als antics partits. Un vot conservador es torna liberal en les properes eleccions, i un vot liberal es torna conservador amb la mateixa naturalitat. Però un vot laborista no torna a ésser mai més liberal ni conservador. Així tot el moviment de vots es fa entre liberals i conservadors. El laborisme avança lentament, però segurament. Els conservadors han passat d'ésser un 37 per cent del total d'electors britànics a ésser un 46 per 100, però, a costa que els liberals hagin passat del 31 per cent al 18 per cent. Els dos partits plebs que s'anomenen anti-socialistes, han baixat de ra-



GRAFIC II

Evolució dels vots laboristes



GRAFIC III

produïx sovint un repartiment de llocs molt diferent del repartiment de vots. Així, el partit conservador que ha tingut un 47 per cent dels vots, ha obtingut un 68.5 per cent dels diputats de la nova Cambra, mentre que laboristes i liberals, amb un 35 i un 18

Per això és erroni considerar aquestes eleccions com una derrota laborista. Ja en un dels nostres passats articles advertim que els laboristes podien guanyar vots i en canvi perdre llocs. Així és el que ha passat, en efecte. Els laboristes han continuat la marxa ascendent que seguien des de 1918: han votat "laborista" gairebé un milió i quart d'electors més que la darrera vegada malgrat la qual cosa han obtingut molts menys de diputats.

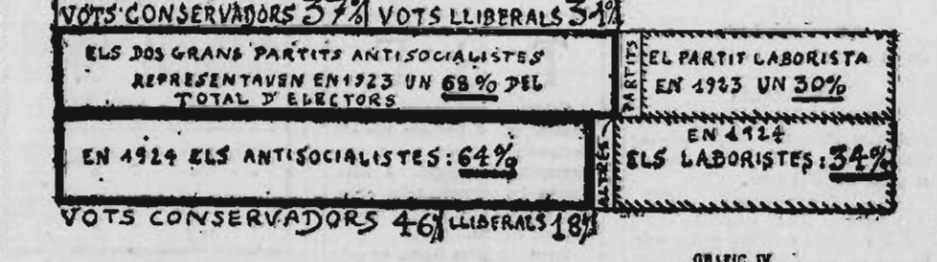
L'evolució del partit laborista en els quatre darrers anys (l'entrada a votar de les dones i altres grups d'electors fan incomparables les dades d'abans de la guerra amb les d'ara) es veu en el gràfic III.

presentar el 68 per cent del cos electoral a representar el 64 per cent. El laborisme, en canvi, passa del 30 per cent al 34 per cent.

El gràfic IV del peu és ben clar.

Fins a quin punt, doncs, hom pot parlar de derrota laborista? El progrés del partit és evident. S'ha consagrat definitivament com l'oposició oficial. Obtenir la majoria absoluta era impossible, com ja vam dir des del primer dia. Ha perdut certament uns quants diputats. Però, per uns quants diputats de menys ni en presència ni en influència disminuirà gens el partit laborista.

J. H. Thomas



GRAFIC IV

RAMSAY MACDONALD PRESENTA LA DIMISSIO DEL GOVERN

EL REI ENCARREGA A MR. BALDWIN LA FORMACIO DE NOU MINISTERI

Londres, 4 (5 tarda). — El rei ha rebut al Palau el senyor Macdonald, el qual li ha presentat la dimissió del Govern. El rei l'ha acceptada.

Al cap de pocs estona ha arribat al Palau el senyor Baldwin, al qual el rei ha encarregat la formació de nou Govern.

Havas.

Londres, 4. — En certs centres polítics anglesos, singularment després de la victòria conservadora, es manifesten algunes receltes per la política d'Herriot referents a Rússia i a Alemanya.

Recollint aquest estat d'esporit el "Morning Post", periodista conservador i francòfil, declara que la situació de França és molt comprensible, i que no li queda altre remei que manifestar la seva simpatia per la política d'Herriot.

anar decidida a una aproximació amb Alemanya.

El "Morning Post" representa l'opinió dels conservadors anglesos, els quals voldrien oferir a França un ajut ferm per evitar que França s'orienti excessivament cap a Berlín o cap a Moscou.

Aquests conservadors temen que aquesta orientació es produïx, i que aquesta sigui contrària als interessos britànics d'Anglaterra.

Una altra font d'inquietud és als elements tantra conservadors de l'anunci d'un tractat comercial franco-alemany, semblant cosa molt natural, i que tindrà també la col·laboració amb Anglaterra.

L'ELENC INTEL·LECTUAL

Un estat intel·lectual unànime entre un poble ideològicament nou, de natural "classe mitja", és la conclusió a què arribarem en un article anterior, tot estudiant l'estat propi del cos social català per a un renaixement. Ara ens cal determinar la lògica i el mètode d'aquesta falanx de monitors de la renaixença formal dels catalans.

propra humanitat per donar-li l'estímul d'una emulació i el conveniència que, en tant que homes, sou aptes per atènyer la cosa més alta com la més natural del món.

Crear un estat d'esperit ideològic és un art i és un joc; un art que comporta, primer que res, un amor pregoníssim, un mistic enardiment per aquest idealisme en si, i un joc ple d'habilitat activa per realitzar-lo dintre de la seva pròpia, exclusiva limitació. Car és condició precisa de tots els jocs que en voler-los hom practica els marqui un perímetre; o és, que limitat, dividit, partit i numerat els espais, sense els quals no hi ha cap joc possible. Es crea un objectiu que s'ha d'assolir, es preveuen obstacles que s'han de vencer mitjançant un mètode general i una tàctica particular incontrolada.

Però hi ha, encara, a part d'aquest alligonament general, del qual se'n pot servir el ciutadà de qualsevol nació del planeta en un moment determinat de la seva història, un ensenyament pràctic per als pobles d'aquells temps que actuen Grècia i el seu esperit, Roma i la seva llei.

I és cabdalment en la lògica i en el mètode que la nostra generació intel·lectual s'ha de diferenciar de totes les predecessores. Perquè jo crec que l'espai de la seva actuació està naturalment i intel·ligentment fixat de temps; el perímetre està ben delimitat, la pista és ampla i bona, i tots podem, sense dubtes, dir-nos en això continuadors de les generacions polítics intel·lectuals exhaurides. Però de la lògica, del mètode, no; en una i altra forem migrants, i a nosaltres toca de donar l'espectacle d'un gran joc, unànime en la maniobra, unànime d'aprovació popular i de col·laboració social.

La línia per a nosaltres esdevé una cosa preciosa; actuem d'un material psicològic igual i damunt una terra idèntica; no ens cal sinó seguir. Ahí, mercaders catalans dels nostres dies, si tinguéssiu una mica de l'esperit d'aquelles primers necessaries vostres que de Marsella a Ampúries davallaven península avall, guies comercials d'actuar tal com més endavant treballaríem millitant Roma i el nostre rei En Jaume. Si tinguéssiu l'esperit pràctic i prelor que els clàssics donen i aquell to temerari seu i agressiu, que també coneixien els mercaders britànics d'altres temps! Us queixeu perquè un poder inic us barrà el pas d'Amèrica i la riquesa fantàstica dels seus mersals; però ell avís no saberen llançar-se com a lleons per les torres peninsulars, les immediates primers i després les altres, i vosaltres no teniu l'esperit ample i col·lectiu per conquerir les vastes terres d'Espanya plenes de gent que encara no ha sentit freu de vestir-se. Direu que ja és tot fet i que la terra és pobre, sense necessitat; i és que no sabem que el veritable esperit mercantil allà on no hi troba necessitats les hi crea. Us manca, així sí que podeu dir-ho, un ample esperit, una sana imaginació, una gran visió de les coses i el sentiment d'obrar per quelcom de col·lectiu. Sou mesquina i descastrats; per això no heu comprès ni sentit encara com cal una famosa ensulada bancària.

Cal per això variar de mètode, cal una lògica nova i una tàctica més ampla. I aquest mètode i aquesta lògica, pels quals s'atribuïa a una tàctica sense exclusions d'una o altra activitat dintre el perímetre propi del nostre joc, ningú no l'ensenyava com aquestes classes que ara vénen, com us deia, formosíssims a les nostres mans.

Altres vegades he lloat i posat per exemple de la nostra joventut, tan fructuosa de política nova, aquell joventut cap de romans que fou Publi Corneli Scipió; i ho he fet potant d'un doble entusiasme pel valor moral de l'heroi i per l'alt significat de la seva política. Vint-i-quatre anys, amics, i el destí de Roma confia a la tenacitat del seu braç, al seu ànim recte, a la seva preclara intel·ligència i a la seva bondat del cor. Ell i Jaume el Conqueridor, dos dues belles monjes per a tots aquells que senten amor pel bell deport polítics dintre clides precises; però val més encara el romà perquè fou magnànim sense ombra de noies. Treballa en nom de Roma i per Roma, exprimi al seu entorn bondat i renuncia la corona i el nom de rei amb què volien cenyir-lo. No li passà mai per la ment que la terra amb sang de romans regada pogués ésser oferta en gràcia present.

Obriu-los, minyons, de l'esperit, i cerqueu-hi la vostra llei amb aquell mateix apassionament que els homes de la Itàlia, de l'Alemanya, de la França romànica, Maquiavel, Carles V, Francesc I, Napoleó més tard, hi cercaven les lleis de llur poder. Ompliu-voa novament la festa amb la grandesa exemplar d'Atenes, de la República i de l'Imperi romà. Exalteu entre els vostres conciutadans les virtuts dels bons rectes, la integritat de la fe política i del viure civil, la fortalesa militar, l'ardidesa i l'austeritat, tot el prísti corrent de la intel·ligència greco-latina, que tot ho vivifica.

Altres vegades he lloat i posat per exemple de la nostra joventut, tan fructuosa de política nova, aquell joventut cap de romans que fou Publi Corneli Scipió; i ho he fet potant d'un doble entusiasme pel valor moral de l'heroi i per l'alt significat de la seva política. Vint-i-quatre anys, amics, i el destí de Roma confia a la tenacitat del seu braç, al seu ànim recte, a la seva preclara intel·ligència i a la seva bondat del cor. Ell i Jaume el Conqueridor, dos dues belles monjes per a tots aquells que senten amor pel bell deport polítics dintre clides precises; però val més encara el romà perquè fou magnànim sense ombra de noies. Treballa en nom de Roma i per Roma, exprimi al seu entorn bondat i renuncia la corona i el nom de rei amb què volien cenyir-lo. No li passà mai per la ment que la terra amb sang de romans regada pogués ésser oferta en gràcia present.

Una de les grans forces dels clàssics, un dels atractius més grans de llur estudi i el que per sota l'emportament de l'aneddotisme una major potència d'enrolament desplega, és que us donen de primera mà les lliçons que l'experiència dels segles successius us repoliran sense ombra de canvi, o com una frustrada aspiració. Aquesta és la gran suggestió: parla un autor grec, parla un autor llatí, i hom té la impressió que sent per primera vegada el nom de les coses; per primera vegada un fet natural esdevé un fet raonat, i la història, la ciutat, l'estat, les passions, virtuts i vicis, la guerra, l'art estratègic militar i l'art política civil us arriben al fons de la vostra

I damunt d'aquesta alligonament precisos, perimetrats del camp d'acció que ens cal i en el que és força d'obrar políticament i econòmicament, de maniobrar i de vencer, hi ha l'ample ensenyament de les velles humanitats. Aquella violència constant entre els grecs, de l'esperit de qualitat sobre l'esperit numèric; que mai no foron lants els hel·lens i llurs aliats com els perses, i no hi hagut combat o altra activitat humana on no els barrejessin i ensulassin. I de Roma l'esperit civil, l'ànim auster, estoic, la vasta empresa, el vol i la ullada d'àliga.

Subota, de Bèlgica i del Luxemburg

Aquesta inquietud no ha desaparegut del tot, després de la declaració terminant del Comitè de Forges de París, declarant que el dit trust no existia; i que ni tan sols hi havia hagut negociacions a tal objecte, afegint que si s'obrien negociacions es tindria al corrent la metal·lúrgia anglesa.

La causa que la inquietud produïda per aquest anunci no hagi desaparegut del tot, és la declaració final del Comitè de Forges, que amb tota franquesa diu que un acord franco-alemany metal·lúrgic podria ésser molt útil.

Un acord franco-alemany sobre la base de canviar el canvi de Westfàlia per minerals de Lorena, sembla cosa molt natural, i que tindrà també la col·laboració amb Anglaterra.

Pels segles dels segles el mestatge dels vells autors grecs i llatins serà un farall alçat vora la mar de les lluites modernes, encara el qual els homes més estrènyus i agorats obraran d'esma i amb perill de naufragi. Bè deia Maquiavel, mestre de tota pugna política. "Què de tot que posseïa, allò que més estimava i tenia per més bell era la coneixença dels homes cèlebres, adquirida per una llarga experiència dels temps moderns i la lectura assídua dels antics. A la qual afegí la reina Cristina de Suècia, que sava el següent (lamentari, marçal) l'un d'ells era de "El príncep": "Els tres segles dels grans homes". I encara manual de tota els vencedors, cal afegir de cura als joves prínceps de la gent catalana.

ELS ESPORTS

A propòsit de la "Lliga de Societats Excursionistes de Catalunya"

Havent aparegut diferents articles en la secció "El lector diu" a propòsit de l'existència de la Lliga de Societats Excursionistes de Catalunya, emocio en el deure de donar alguna explicació sobre el mateix, per haver presenciat la reunió de delegats en què foren aprovades les bases. La iniciativa de constituir una federació de societats excursionistes fou deguda a que diferents entitats foren convocades pel doctor Xalabarder (a. C. S.) per constituir-nos en federació, patrocinada per la Unió Catalana, i la majoria que hi eren presents convenien que els excursionistes ja teníem prou personalitat per acceptar el guiatge d'una entitat diferent a la nostra. No obstant les raons exposades per l'amic Co de Triola, el doctor Xalabarder insistí fent present que ell portaria a cap la constitució de la Federació Excursionista, com així ho féu. En sortir d'aquella reunió, els delegats de les entitats convingueren en anar de dret a la federació, encarregant a l'amic Co que fes els treballs preliminars. Es feren diferents reunions, i per fi, a l'estatge de l'Agrupació Excursionista "Catalunya", de la qual jo era president, foren aprovades les bases amb el nom de Lliga de S. Excursionistes de Catalunya. En la reunió assistiren tots els delegats que es convocaren. Poc temps després tingué lloc l'Assemblea general a Sant Llorenç de Munt, on foren ratificades les dites bases. En l'Assemblea que tingué lloc al Centre Excursionista de Catalunya, elegí el Directori, i per president fou designat el senyor César Augé Torres (a. C. S.), el qual acceptà amb molt d'entusiasme, i elegí el Centre Excursionista de Catalunya. Al cap de poc temps el Directori celebrà la primera reunió, en la qual vaig ésser especialment convocat, i que ben dir que en aquella reunió la Lliga empenia una vida vigorosa i potent, pels encertats acords que es prengueren.

Arbí: tots recordareu l'entusiasme que despertaren els actes de la Lliga amb les excursions col·lectives. Es venien aleshores la salut del senyor Jorja començà a trontollar fins arribar a la mort. Però això crec que és suficient per deixar molta fe a la Lliga. Molt il·loable fou la iniciativa del Comitè d'excursionisme del C. A. de D. del C. i de la I. en passar aquells comunicats insistint que es convocés una Assemblea i molt deplorable que no s'hagués portat a cap, doncs es comprèn l'agitació de les entitats que formen el Directori i que són el C. A. de Catalunya, Club Muntanyenc, S. D. E. de l'A. E. Popular i C. E. Barcelonès, deixant la Lliga abandonada.

La tasca a realitzar és molta; hi ha uns projectes aprovats i encarregats a les entitats respectives per portar-les a cap; per què no s'ha fet? No ho sé. Si es creu que dins de les entitats excursionistes hi ha ambient, recompenem la tasca i fem-la forta. Si en altre temps, quan se'm notificava que calia fer pressió a la Lliga perquè es treballés, contestava que tenint en compte l'estat de salut del senyor Torres no fésim res, ara estic disposat a treballar amb l'entusiasme d'abans per la seva reconstitució, estant disposat a donar tota mena de detalls a tothom a qui interressi a l'estatge de l'A. E. Catalunya (carreter de Quintana, 3, pral.) tots els divendres, de deu a dotze de la vetlla.

Emili Jové Cusido

BOXA

La reunió d'aquest vespre i el combat Jim Moran-Raimond Porcher

Aquest vespre, al Fronton Palace, Jim Moran, l'actual campió peninsular del pes welter, lluitarà en dotze rounds contra Raimond Porcher, campió de França de la mateixa categoria, ja conegut dels barcelonins, per haver boxat l'any passat a les Arenes contra Ricard Alís que el va vèncer per punts, també en dotze rounds. Tenint en compte les circumstàncies en què Jim Moran arrabassà a Ricard Alís el títol de campió del pes wel-

ter, pot dir-se que el combat d'avui representa en certa manera la revalidació del seu enlairament al campionat.

Jim Moran era, fins abans de venir a Barcelona per lluitar contra Pere Sáez, un boxador completament desconegut; a França, on havia efectuat tots els seus combats, estava classificat en tercera sèrie; a més a més el seu record publicat suava palesa la seva mediocritat. Però les seves dues victòries sobre Pere Sáez li valgueren ésser proclamat challenger del campió del pes welter que va conquerir a Ricard Alís amb facilitat meravellosa degut a què l'avui ex-campió va haver de sotmetre's a un règim suïcida per sortir amb la seva de poder presentar-se el dia del match dintre del límit de pes assenyalat. De totes maneres no hi ha pas cap dubte que no podent ja Ricard Alís presentar-se com a pes welter, el millor boxador de la categoria que avui hi ha a la península és Jim Moran, fora de Joaquim Valls, que havent tornat de l'Argentina, acaba de dipositar un repete a la Federació de Boxa per disputar-li el títol. Per altra banda, Jim Moran, degut als seus recents èxits, ha pogut dedicar-se plenament al cultiu de la boxa, essent la seva forma actual força superior a la que hom pugui deduir d'un acurat examen del seu record.

En canvi, Raimond Porcher, encara que amb una fulla de serveis no gaire brillant, és tota una altra cosa. En possessió del campionat de França de la categoria que ha defensat diverses vegades amb èxit, Porcher és professor de boxa i de cultura física i fou ell qui preparà els amateurs d'aquí que anaren a les Olimpíades; és, a més a més, el més avantatjat deixeble del professor francès Cuny, tinguent per un dels més intel·ligents mestres de cultura física. Acceptat challenger del campió d'Europa, boxà contra Piet Hobbin, que el vençé per punts. Ha estat també batut per Bosio, campió d'Itàlia i, com ja hem dit, pel nostre Ricard Alís. Fa pocs dies que el belga Schackels el va batre també, per punts.

Malgrat d'aquestes desfetes, Raimond Porcher continua essent el millor welter de França i, donat el seu sistema de lluita, un boxador gairebé impossible de batre decisivament gràcies a la seva defensiva. El seu concepte de la boxa s'adiu més amb la definició anglesa de "esgrima del puny", que no pas amb les ardorositats i cruïres de la boxa de combat que implantaren els ianquis, que és la que avui agraïm.

Aquesta manca d'esperit combatiu no creiem que privi a Porcher de considerar el seu adversari d'aquest vespre com a molt inferior i és possible que partint d'aquesta suposició i més confiant en la seva victòria, doni al seu joc una animació que generalment no té. Però és també possible que Porcher resti sorprès dels progressos que ha fet darrerament Jim Moran, gràcies a l'encertada direcció del seu actual manager Mr. Bertis, progressos que, com ja hem dit, són prou importants.

Qui guanyarà? Si és la classe qui ha de decidir o si els respectius records poden tenir alguna influència sobre el resultat, no hi ha dubte que el vencedor ha d'ésser Porcher. Però si es té en compte que Jim Moran, malgrat els alts i baixos de la seva carrera, és "un home que ve" i que Porcher ja ha donat de si tot el que podia, aleshores és possible que la balança s'inclinï a favor del campió d'Europa. No obstant, són tants i tan diversos els factors que circumstancialment poden influir en el resultat d'un match de boxa, que més val abstenir-se de fer pronostics. El que sí pot assegurar-se és que si Jim Moran aconsegueix la victòria normalment, guanyarà moltíssim en anomenada ací i a fora.

Algú ha fet córrer, a propòsit d'aquest match, que no tenint per a Porcher gran importància resultar-ne el vencedor, es doni el cas que sigui Jim Moran qui guanyés sense necessitat d'exposar gaire. Cal considerar aquesta suposició com absolutament gratuïta i mal intencionada. Qui l'ha fet córrer no ha tingut present, apart d'altres raons de pes, que afortunadament avui el públic que concorre a les reunions de boxa i els directius de combat són prou intel·ligents per fer cessar tota mixtificació bon punt comença.

Un altre error hi ha al programa d'avui que pot resultar també interessantíssim: és el match en vuit rounds entre Young Cielons, que s'ha apuntat una important sèrie de victòries successives sobre homes de classe, i Carles Aracil, l'ex-challenger del campionat del pes gall, la combativitat del qual dona gran interès als encontres en què participa.

LOCALITATS

Havent-se arribat a una intel·ligència amb el Gràcia E. C., el partit de Campionat que havia de celebrar-se al camp del Club esmentat, tindrà lloc al de Les Corts, diumenge vinent, dia 9. Essent fora d'abandonament, els socis que tinguin localitats determinades, podran passar-les a recollir des del dia 5, essent indispensable la presentació de tots els camiets.

En despatxaran, també a mitja entrada, pel partit Sabadell-Barcelona, fins a les vuit de la nit del diàmbre dia 15.

Spalla, allunya la possibilitat de que se celebri el match Teixidor-Uzoudun, per al títol de campió peninsular del pes fort.

La Federació de Boxa s'ha de reunir un d'aquests dies per determinar el que cal fer, cas que cap empresari es veïa capaç d'organitzar l'encontre, i fixar en definitiva el termini dintre del qual pot celebrar-se, reglamentàriament, l'encontre.

TENNIS

CONCURS INTERNACIONAL OBERT A TOTES LES NACIONS

El partit del Campionat mixta jugarà ahir a la tarda donà la victòria a la parella formada per la senyoreta Alvarez i el comte Salas, que vençeren a la senyoreta Rosa Torres i Jimeno, per 7-3 i 6-3, constituint una brillant exhibició per part de tots els jugadors.

Demà es jugaran els següents partits:

- A les dotze:
 - Durall contra Lesano (juniors).
 - Barones adre Segur-Flaque.
 - Srta. Marnet contra Saprissa.
- A tres quarts de tres:
 - Srta. Alvarez contra Srta. Torres.
- A tres quarts de quatre:
 - Srta. Alvarez-barones de Segur contra senyoretes Marnet-Torres (final del doble de dames).

FUTBOL

ELS PARTITS DE CAMPIONAT PER A DIUMENGE

Els partits que corresponen a la quarta jornada del Campionat de Catalunya i que s'han de jugar diumenge vinent són:

- Grup A:
 - Barcelona-Gràcia.
 - Terrassa-U. E. de Europa-Espanyol.
 - Sabadell-Martínez.
- Grup B:
 - Portbou-Avenç.
 - Atlètic Sabadell-Reus.
 - Júpiter-Illuro.
 - Badalona-Lleida.

Tots aquests partits se celebraran al camp esmentat a primer terme.

OLIMPIQUE

GRAN PREMI PEUGEOT

Una cosa insospitada és l'èxit que per endavant va assolint aquesta important prova que organitza la Unió Esportiva de Sans i, que com ja és costum en aquesta simpàtica entitat, hi posen tot el seu saber i energies.

El nombre d'inscrites és veritablement fabulós; s'ha batut el record d'inscrites. Darrerament n'hi havia fins a 150, i estem més que segurs que en el moment actual han augmentat novament.

Per altra part, sembla que el gros nombre d'inscrites farà que els organitzadors es decidixin a variar el lloc de la sortida lliure, fixant-lo al Passeig de Gràcia (enrocament amb el carrer Consell de Cent).

COPA FAURA

Per a diumenge vinent, al matí, està fixada la celebració d'aquesta cursa per a neòfits, que organitza la Unió Esportiva de Sans.

Actualment les inscripcions rebudes són fins a 59, nombre ben fabulós i que fa preveure que aquella entitat obtindrà un interessant èxit. També es dona com a segur que els premis per a aquesta prova sobrepujaran als que de primer antuvi s'havien esmentat, la qual cosa també contribuirà al seu èxit.

MOTORISME

IX PROVA PER A EQUIPS

Per a aquesta prova que prepara el Moto Club de Catalunya per al dia 23 d'aquest mes, hi ha els següents inscrits:

EQUIP VERD

Antoni Ala, motocicleta Douglas.

Alfons Andreu, motocicleta Douglas.

Pau Aixelà, sidecar Triumph.

Francesc Arderiu, autocoile X. X.

EQUIP VERMELL

Sebastià Rosell, motocicleta Triumph.

Ignasi Maseras, motocicleta X. X.

M. B. sidecar Triumph.

Ramon Espiel, autocoile Citroën.

EQUIP BLAU

Francesc Forcada, motocicleta Triumph.

Antoni Renom, sidecar Harley Davidson.

Harley Davidson.

Josep M. Forcada, autocoile Amilcar.

EQUIP BLANC VERMELL

Ignasi Macaya, motocicleta Indian.

X. X., motocicleta Indian.

Pere Pi, sidecar Indian.

Magi Matheu, autocoile X. X.

VELA

REGATES LOCALS

Per a les grans regates locals a vela que organitza el Club Marítim de Barcelona per als dies 9, 13 i 16 d'aquest mes, s'han rebut nombrosos i valuosos premis de diferents elements i entitats esportives.

CRONICA JUDICIARIA

Assenyalaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Sabadell. Menor quantia. Societat Berjournau Jacquard i Companyia, contra Antoni Salas.

Granollers. Desahucí. Ferran Pujals i un altre, contra Joan Clos Vidal.

Sala segona. — Sabadell. Ma-

yor quantia. Maria Barceló contra Francesc Llorens.

Sant Feliu de Llobregat. Pobres. Clotilde Doñate, contra Jaume Mula i altres.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. Nord. Dos incidents per estafa i al·lucinat de béns.

Secció segona. — Oest. Un oral per assassinat, processat Domènec Ventura.

Secció tercera. — Sud. Un oral per abusos deshonestos, processat Lluís Juvé.

Hospital. Un oral per falsedat, processat Manuel Barrera.

Un oral per desordres públics, processat Ferran Vedruna.

JUTJATS

UNA CAIXA D'OSSOS HUMANS

La policia va detenir ahir, Josep Codina Comas i Aureli Repalo Posas, els quals portaven de l'estació del Nord una caixa d'ossos humans expedita des de Santander s'nom del segon.

El Repalo manifestà que els ossos els hi tramet el seu pare des de Llerençs, vila en la qual exerceix de metge.

Foren posats a disposició del jutjat a resultes de la comprovació deguda.

SECCIO D'ESTAFES

Antoni Feliu Garí ha denunciat un dependent al qual donà a cobrar una factura de 57 pessetes i es quedà amb el seu import.

Josep Vover Vila ha denunciat un individu que li va vendre una casa del carrer de Casp, mostrant-li rebuts de No-guor falsos per fer-n'hi pagar un preu més alt.

DETENCIONS

Ha estat detingut Antoni López Ballester, suposat autor del robatori comès fa un parell de dies al carrer de Lancaster.

També ha estat detingut Dídac Silvestre Pérez, el qual estava reclamat pel jutjat de la Barceloneta per un delictes de robatori.

EX-GUARDIA EN LLIBERTAT

Ha estat alliberat pel jutge, Constantí Puyol Alestreny, ex-guardia de seguretat, el qual fou detingut com a suposat autor del robatori comès al carrer de Sota Muralla.

ELS LLADRES QUE ES

PERFUMEN

Ahir els lladres s'arribaren a la Perfumeria Lewis, Nàpols, 225, i robaren gèneres per valor de 1.000 pessetes.

ELS REFIAIS

Lluís Galobardes ha denunciat que de l'americana que tenia penjada al camió que mena, li fou robada la cartera.

EL JUTJAT DE GUARDIA

Avui estarà de guàrdia el jutjat de l'Audiència, secretaria Casanovas.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

NOTA DE LA CAPITANIA

L'Excm. senyor general sots-secretari encarregat del despatx del ministeri de la Guerra en telegrama del 3 del que som dia el següent:

"Presidente Directorio en conferencia de hoy dice a interino: Ninguna noticia de importancia hay en la zona Xauen, Tetuan y Larache. — Ha llegado el general Sanjurjo. — El general Navarro ha recorrido la línea del Fondak hasta Regada, donde no ha habido novedad. — Marchó a Ceuta el coronel Astray en buen estado. No hay más novedad importante. De seco a su majestad muy feliz viaje, y saludo a ustedes todos. Lo traslado para su conocimiento."

DEL MARROC

POSICIO ALLIBERADA

Larraix, 4.—Es coneixen detalls del setge sofert per la posició de Sabagando.

Aquesta posició ha estat alliberada per la columna de García Bolioix, el dia 30.

La comandava el capità Emili Hernández i la componien 40 soldats d'infanteria i 9 artillers.

S'intentà de portar-hi un comboi però l'enemic ho impedi.

Com sigui que el nombre d'enemics que setjava la posició era molt gran, el capità ordenà de fer una sortida, llurant-se un violentíssim combat aconseguint aclarir.

Després augmentà el setge i els rifenys, pel mitjà de garfis, feu grans destroces a les alambres.

La situació era molt anguniosa i s'ordenà de fer una altra sortida.

Es distingiren diversos soldats, especialment un seminarista que s'oferí voluntàriament en totes les sortides, anomenat Josep Mendoza.

Els moros devien conèixer l'interior de la posició, car tots els trets anaven dirigits contra el dipòsit de municions.

El seminarista havia construït una torreta amb pedres, i des de damunt d'ella feia molts disparos contra l'enemic, causant-li moltes baixes vistes.

L'enemic va desaparèixer, fent sospitar que havia posat alguna mina. Efectivament, la mina va fer explosió, causant destroces a la posició però sense fer baixes.

Aprofitant l'absència de l'enemic es van reparar les destroces causades.

En ésser alliberada, la guarnició ha estat molt lloial i el general Primo de Rivera, especialment el seminarista, el qual ha estat citat en l'ordre del dia de la guarnició.

D'ALEMANYA

Ha estat publicat el decret permetent l'exportació de marcs

Berlin, 4.—S'ha publicat, com estava anunciant, el decret del president de l'Imperi, derogant la prohibició d'exportar marcs a l'estranger i suprimint els embargaments de divises estrangeres existents a Alemanya.

UN ACORD ENTRE CENTRISTES I COMUNISTES

Berlin, 4.—Els partits centrista i comunista bavarens han arribat a un acord amb motiu de les eleccions, autoritzant la presentació de candidats centristes al Parlament.—Havas.

GESSLER NO SERA CANDIDAT

Berlin, 4.—S'assegura que el ministre de la Reichwehr, senyor Gessler, no presentarà la seva candidatura en les properes eleccions.—Havas.

EL GOVERN BAVARES I ELS EMPRESTITS MUNICIPALS

Munic, 4.—El Consell de ministres bavarens demana la suspensió immediata de l'Ordennança presidencial que no autoritza els Estats ni els Ajuntaments d'Alemanya a contractar emprèstits amb l'estranger, si no és amb el consentiment preliminar del ministre de Finances del Reich.

El Consell bavarens considera que la dita Ordenança constitueix un abús de confli ança.—Havas.

BERLIN FA UN EMPRESTIT DE TRES MILIONS DE DOLARS

Berlin, 4.—L'Ajuntament d'aquesta capital ha concertat un emprèstit de tres milions de dòlars.—Havas.

LES INUNDACIONS A L'OEST

Berlin, 4.—Les inundacions de l'Oest d'Alemanya continuen essent alarmants.

A Colònia la crecuda del Rin assolí aquest matí vuit metres i vint centímetres.

La línia del ferrocarril de Bonn a Coblença està interrompuda.—Havas.

ACCIDENT D'AVIACIO QUATRE MORTS

Dantzig, 4.—Un avió alemany, tripulat per quatre persones, ha estat sorprès per un violent temporal en el moment de l'atterratge, resultant morts els quatre que l'ocupaven.—Havas.

ITALIA I L'EMPRESTIT DAWES

Roma, 4.—La subscripció a la quota d'Itàlia, o sigui cent milions de liras a l'emprèstit alemany de 800 milions de marcs or, previat pel pla Dawes, ha estat cobert unes 56 vegades entre la capital i les províncies.

DE FRANÇA

(Continuació de la pàgina 1)

Aquests dies ha circulat a la premsa de l'oposició el rumor que el Gavinet Herriot hauria en un termini no llunyà cedir el lloc a un govern més moderat presidit per M. Briand, o a un ministeri francament socialista presidit per M. Lléo Blum. Però aquests rumors són completament infundats.

El grup Briand-Loucheur, que constitueix l'ala moderada de la majoria parlamentària considera que el ministeri que presideix el senyor Herriot respon exactament a la situació parlamentària actual i no manifesta cap desig d'abandonar a M. Herriot.

Per altra part els socialistes, en el Consell nacional celebrat abans d'ahir, decidiren, per unanimitat, continuar ajudant al Govern. La qüestió de la seva participació en el poder ni tan sols fou plantejada, i tots desitjaven segurarment evitar la perquè portaria següent seria divergència que amenaçava la unitat del partit.

Res s'observa, doncs, a l'horitzó polític que pugui significar una amenaça per al Gavinet radical.—Havas.

EL CONSELL DE MINISTRES

París, 4.—El Consell de ministres ha decidit demanar a la Cambra que comenci demà i continuï sense interrupcions fins al final, la discussió del pressupost.

També ha decidit proposar a la Cambra que discuteixi en primer lloc les interpellacions relatives a la creació i al problema de l'habitatge.

El president de la República, M. Doumergue, ha signat el projecte relatiu a la repressió de l'espectaculació il·lícita.

El Consell de ministres ha discutit diversos assumptes de tràmit.—Havas.

LA SITUACIO FINANCERA MILLORA CADA ANY

París, 4.—Parlant de la situació financera de França, "L'Home Libre" fa constar que des de 1919 el pressupost ha disminuït cada any.

El dèficit que en 1919 era de 21.000 milions, no l'estal més de 4.000 milions en 1934.

Les despeses militars han disminuït també constantment.

DE LA XINA

Sun-Yat-Sen entrarà a Pequín per col·laborar en una política de reconstrucció

London, 4.—Comuniquen de Hong-Kong al "Times" que Sun Yat Sen es traslladarà a Pequín per conferenciar amb els caps nordistes, i que el mariscal Wu Pei Fu, derrotat per les forces de Fen Yu Siang, ha sortit cap a Tient-Sin, fent el viatge en tren.—Havas.

Wu-Pei-Fu s'embarca a Tien-Tsin

London, 4.—A l'Agència Reuters li comuniquen de Tien Sin que el general Wu Pei Fu ha estat embarcat a bord d'un navili.

Ha tingut lloc un fort combat a Yang-Su, quedant derrotats els reforços que havia tramés el general Wu Pei Fu.

L'Almirall Tsang So Lin és esperat a Pequín, on sembla que està disposat a col·laborar en una política de reconstrucció i de salvaguarda de la unitat del país.—Havas.

FENG-YU-SIANG ENTRA A TIEN-TSIN

Tien-Tsin, 4.—El general Feng Yu-Siang i la seva cavalleria han entrat a aquesta ciutat, després d'haver trobat molt poca resistència.—Havas.

DE MANERA QUE PROPOSIONALMENT I TENINT EN COMPTA EL CANVI DEL FRANCO, LES DITES DESPESSES SÓN MÉS PETITES AVUI QUE ABANS DE LA GUERRA.—Havas.

Krassin, ambaixador rus

M. Herbetta, ambaixador francès

París, 4.—El senyor Rakowski, que ha arribat avui, ha conferenciat extensament amb el cap del Govern senyor Herriot, tractant totes les formalitats necessàries per a la represa de relacions entre els dos països.

Els Soviets han acceptat el senyor Jean Herbetta com ambaixador de França a Moscou.

Per la seva part França ha acceptat el senyor Krassin com ambaixador dels Soviets a París.—Havas.

ELS ALEMANS PROTESTEN DE LA DETENECIO DEL GENERAL MATHUSIUS

Berlin, 4.—Les Associacions d'oficials alemanys protesten contra la detenció del general alemany von Mathusius i conviden el Govern del Reich a fer les gestions necessàries per obtenir

Cal fer, a més a més, menció especial de la col·laboració que el mes-

l'artista Antoni Ribera ha aportat a l'espectacle, el que haurà contribuït en bona part a l'èxit assolit.

El mestre Ribera ha disposat les il·lustracions musicals d'aquesta projecció servint-se de fragments wagnerians, hàbilment combinats i reduïts per a petita orquestra.

El profund coneixement que té el mestre Ribera de les partitures wagnerianes li ha permès de trobar sempre els motius més oportuns i escacients a cada escena i situació, empresa gens fàcil si es té en compte que el desenrotllament del poema que ha servit per confeccionar la pel·lícula és del tot independent de l'acció dramàtica ideada per Wagner.

La tasca del mestre Ribera és molt reixedora de sincer elogi, que per nostra part no li regategem.

UN PROXIM CONCERT DE VIOLÍ I PIANO

Dos artistes catalans no coneguts del públic barcelonès es presentaran d'aquí a pocs dies a la Sala del Palau de la Música Catalana.

Un d'aquests artistes és el violinista Josep Català, antic deixeble del mestre Crickboom, que resideix a Tarragona, on gaudeix d'una alta consideració.

L'altre és el jove pianista-compositor Xavier Gols, fill del director de l'Orfeó d'aquella ciutat.

Les excel·lents impressions que dels dos artistes es tenen aquí i l'interès que ofereix el programa que anunciem fa esperar que el recital que han de donar assolirà un èxit complet.

CONCURS D'OPERES AL LICEU

La Societat del Gran Teatre del Liceu ha publicat el cartell del concurs d'òperes que fa pocs dies anunciàrem en aquestes pàgines.

L'esmentada Societat, un dels fins primordials de la qual és una difusió de l'art líric, celebrará grans concursos d'òperes i donará a conèixer en el Gran Teatre del Liceu les obres premiades.

Heus aquí les condicions d'aquest primer concurs:

Premi de cinc mil pessetes a la millor òpera inédita en tres o més actes.

Premi de dues mil pessetes a la millor òpera inédita en un o dos actes.

Les obres premiades es representaran en el Gran Teatre del Liceu, amb la deguda propietat, durant la temporada de 1925-1926.

A la partitura de les obres haurà d'acompanyar una reducció per a cant i piano, recomanant-se la màs gran claredat.

El llibre podrà ésser escrit en qualsevol idioma peninsular, acompanyant en el cas que calgui una traducció en castellà. No es demana la traducció rítmica del llibre.

La propietat de les obres restarà a profit de llurs autors.

El termini d'admissió acaba el dia 30 d'abril de 1925. Les obres seran lliurades a la Majordomia de la Societat, carrer de Sant Pau, 1, bis, sense cap indicació relativa al seu autor.

El mes de juny de 1925 es farà pública la decisió del Jurat.

Per conèixer els autors demanarà al Jurat alguns compassos de la composició premiada, acompanyats del nom i residència de l'autor. Les composicions no premiades hauran d'ésser retirades dins el mes següent a la publicació del veredict i es lliuraran mitjançant la presentació del títol de l'obra amb els vint primers compassos del primer acte.

Constituiran el Jurat: President, el de la Societat del Gran Teatre del Liceu; vocals, dos mestres directors de Barcelona, dos mestres directors de Madrid, dos literats i un crític musical; secretari, el de la Societat del Gran Teatre del Liceu.

Barcelona, 30 octubre 1924.

Per A. de la J. de G. de la Societat del G. T. del L., el secretari, P. Soldevila i Grau.

CONCERT MATINAL AL TEATRE BARCELONA

Per al diumenge vinent, dia 9, l'Entesa "Arts" donarà en aquest elegant local el II Concert Matinal al

Na Mercè Plantada, acompanyant-
per una deferència especial el mestre
Frederic Longàs.

Amb aquests prestigiosos elemen-
i l'escollit programa que han arranjat

és de preveure un ple.

NOVES RELIGIOSES

Quaranta hores. — A l'església de Nostra Dona de l'Esperança (Palma de Sant Just 2^a). — Hores d'exposició: Des dels nou del matí a les set de la tarda.

Cort de Maria. — Nostra Dona de les Neus, a Sant Just.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Torna dels cinc llagues de Jesucrist.

Fàbrica de Productes Ceràmics

Rajoles de València i articles de construcció

Casimir Vicens

Despatx: Tallers, 78 Telèfon A. 5004

Fàbrica: Carrer Bonaventura, 14. Travessera de (Sant)

BARCELONA

la zona del protectorado: espanyols i
sucessos de Melilla de l'any 21. Si
quelme Valdés, Despujols y
tantos otros.

sucessos de Melilla de l'any 21. Si

Llegada la resistència al llum de la llum, preferirien morir matant a la llum del incendi, quan la llum havia estenent el pavoroso velo i el viento gemia...

Hubo más. En uno de sus telegramas, dijo el capitán Borier que podían disponer de él para cuanto siendo honroso costase a España los menores sacrificios; mas no quería que por salvarlos se perdiesen millares de vidas.

Jamás se vió mayor altruismo, ni hubo holocausto más generoso! Los de Vizcaya inmolaron sus vidas para salvar la de otros hermanos!

En Chentafra culminó la epopeya. Con el teniente San José había cuarenta y un soldados, la mayoría cuantos, naturales de la región saguntina. Los primeros días de agosto fué sitiada y el día 15 resistió violentísimo ataque. Los rebeldes se lanzan al asalto y arrojan tan gran número de granadas, que incendian la techumbre del barracón, pero los defensores resisten como leones en el fondo de sus cubiles.

Agolados víveres y municiones, famélicos, sedientos, extenuados, sin fuerzas, habiendo perdido nueve décimas partes de los efectivos, adopta el teniente San José una resolución que prueba la grandeza de su alma.

"Yo no entrego la posición—dice—, pero tampoco tengo derecho a disponer de vuestras vidas; esta noche recobrará la libertad sin llevar armas, que servirán para combatir a nuestros hermanos."

Afanosos todos se aprestan a destruirlos, llegando a retorcer el cañón de los fusiles.

Acto seguido, escribe cuatro cartas iguales dirigidas a su amantísima madre, que entrega a otros tantos soldados por si logra alguna enviara a su destino. Entonces incendia el puesto y grita: "¡Viva España!"

Se deslizaron unos por los barrancos para abrirse paso; esperan otros estocament el asalto, armados de cuchillos, y el jefe, acrobático a balazos, moribundo, se arroja a la hoguera, cuyos fulgores rompen las tinieblas de la noche oscura. "Lugubres fantasmas surgen de los muros!"

Los portadores de las cartas murieron. En su defecto, lee y relea el lector el despacho de aquel heroico soldado:

"Partidamos a V. E. que la posición sigue atacada. Llevo más seis días sin agua. De catorce hombres que sobrevivieron, ocho están heridos y dos gravemente enfermos. Ayer comimos un perro herido que llegó a las alambardas. Hoy, nada. Mañana el aliento sagrado de la Patria nos dará fuerzas para morir en el parapeño."

¡Sublime despacho emisorio de un patriótico sacrificio horas después cumplido!"

ELS SUPERVIVIENTES D'ABADA

Tetuan. — Han ingresat a l'Hospital Militar d'aquesta plaça l'alferes de l'escala de reserva del batalló de cañadors de Madrid senyor Leopold López Neira; el caporal del mateix Cos Manuel Blanco Parcial, natural de Pontevedra; i els soldats Enrique López, d'Alacant; Domínguez Redondo Arroyo, de Badajoz; i Casimir Abad, de Cuenca, únics supervivents de la guarnició del bloc d'Abada, que estava composta de vint homes.

El bloc, que està situat en el Lau mitjà, a l'est del camí de Xauen, estava voltat pels rebels des de què operà en aquells contorns la columna del general Grund.

Amb un arribament heroisme i sense apèl a cap comandament amb peticions d'ajut ni amb indicacions de la difícil situació que han travessat, mancats de quèviures i d'aigua, resistiren estocament durant dos mesos el setge i els incessants atacs de la morisma, la qual es meravella de les energies i de la valentia d'aquells braus grups de caçadors.

Després de continuats atacs, els indígenes, que atacaven de prop, els invitaven a la rendició, com únic mitjà de salvar llurs vides, i ells contestaven amb el fet a aquestes intimidacions.

L'estat de postració en què els elms supervivents es trobaven, a causa de les privacions i sofriments, no permetia encara començar la gesta gloriosa, que podria dir-se que supera les defenses més heroiques fins ara conegudes, i és, sense dubte, la pàgina més brillant d'aquesta campanya.

EL GENERAL PRIMO DE RIVERA A LA PENÍNSULA

Abans de la tornada definitiva a la península, el general Primo de Rivera viatja a Madrid a passar uns dies que data no molt llunyana.

EL MONOPOLI DEL DIRECTORI

Acabada la reunió del Directori, el general Vallés ha fet les seves manifestacions als periodistes. Les notícies del Marroc no acusen cap d'extraordinari, ni normals. El pla de l'Alt Comandament consisteix en no mobilitzar ni ordenar cap moviment de tropa ni de material. Des del pla de la llum de la llum, el general Vallés ha fet les seves manifestacions als periodistes.

Mesahara, ve molestant a la línia de comunicacions Regaya Buissa. Així ho han fet forces a les ordres del general Saro amb gran eficàcia i amb escasses baixes per la nostra part. Així amb referència al Marroc.

Ahí, en el Consell, hi assistí el senyor Calvo Sotelo i portà un expedient, que s'aprovà, per a la segregació de la parròquia de Sant Pere de los Navarros de l'Ajuntament de Górn al d'Avilés (Astúries).

A més a més s'acordà, en el Consell, dictar una Reial ordre perquè amb tota activitat es comencin a estudiar els pressupostos per al pròxim any econòmic de 1925-1926.

Aquest fi s'ordena als sots-secretaris que abans del 15 de febrer se sotmeti a l'aprovació del Govern les plantilles que han de servir de base a la llei econòmica prèvia reorganització dels serveis.

El Govern té especial interès en fer un minuciós estudi d'un assumpte tan important, prenent-se per això el temps que li calgui amb el fi d'evitar que la precipitació en tan interessant tasca espatlli el seu desig que pugui presentar-se al país una llei econòmica com més perfecta millor.

UNA VISITA A EN LERROUX

Madrid, 4. — Gairebé tots els periodistes de Catalunya i Balears es troben a Madrid amb motiu del Congrés de la Premsa han visitat avui al matí al senyor Lerroux per complimentar-lo donat el seu caràcter d'antic periodista barceloní.

En to familiar s'ha parlat del resultat pràctic de les gestions de l'Assemblea periodística, i el senyor Lerroux ha expressat la seva creença que el millorament de la classe esdevindrà un fet pròxim si continua la unió iniciada a Santander i ratificada ara a Madrid.

Després s'ha parlat a bastament de política.

El senyor Lerroux ha donat expansió a la seva manera de pensar i conversat amb els seus companys lliurement, i el que ha pronunciat es pot dir que en realitat ha estat un discurs.

Ha parlat de la seva visió del futur dels destins de la raça i dels mitjans que cal emprar per aconseguir l'hegemonia mundial per mitjà de la federació amb Portugal i les nacions americanes d'origen llatí.

La disseció minuciosa de la política i dels homes que ens han portat a la situació present també ho ha tractat Lerroux, així com de les probables derivacions transcendents que tindrà l'actual moment polític i la personalitat de regions com Catalunya, Biscaya i altres, que a través de les vicissituds de la Història han rebut mantenir les seves pròpies característiques.

Ha parlat de la importància que per al paper que en la política internacional juga Espanya té la possessió d'un tros de terra a l'altre costat de l'Estret de Gibraltar.

Aquests han estat els punts principals que en la conversa mantingué el senyor Lerroux.

Dirigit-se al redactor de "La Veu de Catalunya", senyor Costa Déu, li ha dit que encara que els seus col·laboradors no l'han cregut mai, ell és federal, i que si alguna vegada arribava a ocupar algun lloc en el govern de l'Estat patrocinaria decididament la forma d'Estat federal, que és el nexce que pot unir-nos a lusitans i americans, dissipant tota classe de recels.

El periodista Peña, de Palma de Mallorca, li ha preguntat amb to humorístic si tenia fonament el rumor de la seva unió amb Maurà donat el cas que la salvació d'Espanya ho exigís, i ell ha contestat que està disposat a unir-se amb tots, però sabent concretament què se li obliga a donar i què és el que li donarien a ell, no en l'ordre personal, sinó en el de les fórmules per a la governació de l'Estat.

Creu que un punt de coincidència pot ésser la convocatòria per un govern d'homes civils d'unes Corts constituents mitjançant el sufragi universal.

—Jo no m'ejuntaré mai—ha dit— amb Macià, perquè estic segur que demanaria de seguida la separació de Catalunya; i no la hi donarien.

Per altra banda, la reconstitució d'Espanya està íntimament lligada a la conquesta dels mercats americans. No crec que a l'estranger s'influïxi en el desenvolupament de la nostra política interior, perquè ni república ni absolutisme són matèria d'exportació; ara sí, la llibertat és una essència que vola a través de les fronteres perquè és quelcom immanent del desenvolupament de la humanitat.

—Ha visitat aquesta tarda al president interí del Directori l'ambaixador d'Itàlia.

—A l'Alealdia s'ha facilitat la següent nota oficial:

"Amb l'afortunada mediació de l'alcaldia president de la Delegació d'Emprestit d'Obligacions del Tresor

Tal com estava previst, aquest matí, a les deu, s'han obert les finestres del Banc d'Espanya per cedir els 1.275.000.000 milions de pessetes en Obligacions del Tresor al 5 per cent a quatre anys data i a 3 per cent de prima d'amortització.

Des de primeres hores hi ha hagut força animació, notant-se, no obstant, l'absència del petit capitalista.

A Madrid, a les dotze del matí, estaven demanats 150.000.000 de pessetes dels nous títols, havent-se sol·licitat a aquesta hora només uns tres milions de pessetes a reembar.

Per notícies particulars se sap que a Bilbao, a mig matí, estaven demanats 60.000.000, i Pamplona 500 milions i a Corunya 140 milions.

La impressió més general entre el públic bancari i financer és la que

l'emprestit es cobrirà diverses vegades.

A última hora de la tarda ha estat a la presidència el governador del Banc d'Espanya, senyor Vergara, i allí ha conversat amb els generals Magar, Muslera i Mayandía, i els ha donat compte del resultat de la subscripció d'Obligacions del Tresor realitzada en el dia d'avui.

En sortir, el senyor Vergara ha manifestat als periodistes que l'emprestit ha estat cobert entre vuit i deu vegades. Les subscripcions a Madrid el cobren ja més d'una vegada i les de Bilbao més de tres.

No se sap encara el resultat exacte perquè manquen notícies d'algunes sucursals del Banc.

Demà es reunirà el Consell del Banc d'Espanya per efectuar el prorrateig i assignar el que d'acord amb aquest correspondrà a cada peticionari.

Les dades de darrera hora de la tarda totalitzen les subscripcions fetes a Madrid en 391 milions de pessetes, les rebudes de províncies prop de 1.900 milions, resultant molt abundant la xifra de Bilbao, on sembla que havia ascendit el demanat a més de 900 milions.

La xifra de reembarç serà molt reduïda; és possible que no arribi en total a cinc milions de pessetes.

Cobert a Madrid més d'una vegada, la xifra que quedarà en diner fresc se suposa que en total resultaria cobert prop de vuit vegades a tota Espanya.

TORNADA DE POLITICS

Madrid, 4. — Han tornat a Madrid els senyors Sánchez Guerra, comte de Romanones i el director de la Tabacalera, senyor Bastos.

LES CONCLUSIONS DE L'ASSEMBLEA DE PREMSA

Madrid, 4. — El president efectiu de la Federació de la Premsa d'Espanya ha convidat aquest matí el Comitè Executiu de l'Assemblea amb un dinar, canviant impressions durant l'àpat sobre la conveniència dels mitjans que s'hauran de posar en pràctica per a l'aprovació de les conclusions.

Els assembleístes, a darrera hora de la tarda, han visitat "A B C", on han estat convidats amb un lunch pel seu director.

CIRCULAR DEL MINISTERI DE LA GUERRA

Madrid, 4. — El Diari Oficial del Ministeri de la Guerra publica la següent circular:

"Conforme a lo dispuesto en el Reglamento de Jefes de paradas, aprobada por Real orden de 10 de diciembre de 1919, los exámenes anuales para aspirantes a jefes de parada de segunda clase tendrán lugar en esta Dirección en el mes de diciembre próximo, a las diez de la mañana de los días 9 y 10, para los individuos de los depósitos de caballos sementales de la primera, segunda, tercera y cuarta zonas pecuarias, i los días 11 y 12 para los de los restantes depósitos de sementales y yeguas militares, haciendo el viaje a esta Corte por ferrocarril y cuenta del Estado.

Los individuos en segunda situación de servicio activo que habiendo pertenecido a alguno de los citados depósitos o yeguas deseen presentarse a examen, reuniendo las condiciones que exige el Reglamento, lo solicitarán del primer jefe del establecimiento en que hubieran servido, acompañando certificado de buena conducta, expedido por el alcalde del pueblo de su residencia y con veinte días, por lo menos, de anticipación a la fecha fijada para los exámenes.

Los jefes de los establecimientos referidos remitirán a este Ministerio, diez días antes del señalado para la convocatoria, las actas de examen del primer ejercicio de los individuos que han de sufrir el segundo una vez aprobados por la autoridad respectiva, acompañando relación de los aprobados, copias de sus filiaciones y de la hoja de castigos, consignando si la conducta de los aspirantes es intachable."

EL MONOPOLI DELS TELEFONS

Madrid, 4. — Ha estat facilitada la següent nota:

El sistema telefònic propietat de l'Estat, estès per tot Espanya, ha estat adquirit per la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya amb la qual signa recentment el Govern un contracte trametent-li el maneig i desenvolupament de les comunicacions telefòniques del país.

Per aquest acte, foren transferits a una empresa particular per l'Estat, 28.075 telèfons, 16.274 quilòmetres de fils telefònics de línia de llarga distància, i 1.460 ofícines centrals, repartides entre 43 províncies.

Entre les principals ciutats on el servei telefònic local queu comprès en aquest canvi, es troben Avila, Burgos, Placència, Les Palmes, Castelló, Gijón, Reial, León, Sevilla Sant Ildefonso i Zamora.

Per la compra de diversos sistemes privats, la Companyia creu que abans de fi d'any estaran operant més del 80 per 100 dels telèfons espanyols.

Ja està fent el servei a Santander, Saragossa, Almeria, Granada, Córdoba i Màlaga.

Els primers repartidors vistos a Espanya, acaben d'èsser instal·lats en sistemes de llarga distància, i un dels primers projectes que pensen portar a cap serà l'este de les dues cables telefònics submarins, que uneixin Espanya amb llurs possessions africanes.

COMENTARIS DE

"EL LIBERAL"

LA CENSURA I LA PREMSA

Madrid, 4. — "El Liberal" dedica el seu fons a la llibertat de premsa en relació amb la prèvia censura, i diu, entre altres coses:

"No es tota la culpa dels Guberns. Aquests, a manca de bons consellers com Calvo de Rozas, es veuen induïts a la repressió contra la llibertat d'impremta per excitació d'una part de la mateixa premsa.

Els periodistes catòlics d'Espanya no són com els d'Itàlia, que en recent Congrés de Periodistes han declarat que la llibertat és essencial per a la premsa, ni com els de Xile, als quals s'atribueixen propòsits extrems.

Els nostres periodistes catòlics volen una premsa lliure per a combatre la llibertat, però no una llibertat de premsa que permeti el contrast de les opinions i que estableixi aquell règim de publicitat que posa el segell en la rectitud de la cosa pública.

De les calamitats que s'estan incubant en el nostre país amb la falta de llibertat d'impremta, no en podem parlar amb l'amplitud deguda. Quan es pugui fer la liquidació, constituiran aquestes calamitats la partida més important, no sols contra els Guberns, sinó contra aquests, els nostres periodistes catòlics, que condemnen la llibertat d'impremta."

EL PROBLEMA DE LA FABRICA DE MIERES

Oviedo, 4. — S'han reunit al Govern civil les representacions de l'empresa i dels obrers de la fàbrica de Mieres. Després d'una ampla deliberació, acceptaren la fórmula del governador, resolent d'aquesta fàsis el conflicte provisionalment, mentre desapareixen les dificultats que obligaren l'empresa a deixar sense feina milers d'obrers.

La representació dels obrers accepta la fórmula, condicionant-la a la resolució que adopti el Sindicat Miner, restant en donar dimecres la resposta definitiva.

La fórmula del governador consisteix en què els obrers continuaran treballant, turnant-se entre ells com a mínimum quatre dies cada setmana, podent-hi haver qui ho faci cinc o sis.

En l'organització dels torns l'empresa escollirà el Sindicat, per tal que el major treball i el més petit perjudici sigui per als obrers casals i que la disminució de jornals sigui per als solters que tenen menys necessitats.

EL REI ARRIBA A SANT SEBASTIA

Sant Sebastià, 4. — Aquest matí, a dos quarts de deu, arribaren, precedents de Madrid, don Alfonso, infant Jaume, acompanyats del coronel senyor Molins i el professor senyor Antelo.

A l'estació foren rebuts per la reina dona Cristina i el seu germà l'arxiduc Eugeni i autoritats civils i militars.

També eren a l'andana l'ambaixador d'Espanya a París, senyor Quiñones de León, que romandrà aquí mentre duri l'estada de don Alfonso a la capital donostiarra.

Aquesta tarda, a les quatre, prosseguirà el seu viatge a Bordeus l'infant Jaume.

Don Alfonso tornarà a Madrid en l'express d'aquesta nit.

UN TREN DE MERCADERIES

Jadrague. — En la matinal d'ahir fou robat el tren de mercaderies núm. 841. El fet fou el següent:

El cap de la immediata estació d'Esposina de Henares avisà telefònicament al cap de la de Jadrague que en aquell moment arribava el tren esmentat sense el precinte en un dels vagons.

Immediatament es donà avis a la guàrdia civil, la qual començà de realitzar gestions.

De bon matí fou detingut Joan de Déu Urbano, de quaranta anys.

Aquest, en unió d'altres, s'ha declarat autor de nombrosos robatoris que es venien cometent en els trens.

Digué que a casa seva tenia el dipòsit de tots els objectes robats.

LA JUNTA DE COLONITZACIO I REPOBLACIO

Com a aclariment al disposat en el Reial decret de 13 de setembre últim, pel qual es reorganitzà la Junta Central de Colonització i Repoblació interior, es disposa que el contingut de l'article tercer de l'esmentat decret en el qual s'atribueix al Consell Superior de Treball la facultat de designar dos dels sis vocals tècnics que en el referit article se citen, s'entenguin rectificats en el sentit que aquesta facultat correspon al Consell Superior de Treball, Comerç i Indústria.

DISPOSICIONS DE

"LA GACETA"

Madrid, 4. — "La Gaceta" publica avui una disposició que conté els següents extrems:

"Queden derogats els articles 35, 36 i 37 del Reglament per al Cos de Carriers urbans de 18 d'octubre de 1923, substituïnt-se la seva redacció per la següent:

Art. 35. L'ordre en què figuraran en el primer escalafó de carers urbans els individus que formen les actuals categories de carers es determinaran en les disposicions transitòries.

Art. 36. En les disposicions transitòries es regularà l'ordre per col·locar en el primer escalafó de carers urbans els que resultin amb la mateixa antiguitat dins de cada categoria.

Art. 37. En el primer escalafó que es formi figuraran els individus de les categories de carers urbans que resultin amb la mateixa antiguitat dins de cada categoria, passant de les assenyalades en el Reglament de 26 de maig de 1916 i les previstes en l'article 2 del present reglament de la manera següent: Els cinc inspectors més antics seran caps de categoria de primera classe; la resta dels inspectors seran caps de categoria de segona classe; els carers majors i caps de districte, siguin els que vulguin els seus que tinguin es consideraran formant un sol grup a l'efecte de passar a carers majors de primera i segona classe, en el número que determini la plantilla que s'aprovi, atinent-se solament a la major antiguitat per a la preferència en la col·locació.

Art. 38. En les disposicions transitòries es regularà l'ordre per col·locar en el primer escalafó de carers urbans els que resultin amb la mateixa antiguitat dins de cada categoria.

Art. 39. En el primer escalafó que es formi figuraran els individus de les categories per l'ordre que determini la seva major antiguitat dins de cada categoria, passant de les assenyalades en el Reglament de 26 de maig de 1916 i les previstes en l'article 2 del present reglament de la manera següent: Els cinc inspectors més antics seran caps de categoria de primera classe; la resta dels inspectors seran caps de categoria de segona classe; els carers majors i caps de districte, siguin els que vulguin els seus que tinguin es consideraran formant un sol grup a l'efecte de passar a carers majors de primera i segona classe, en el número que determini la plantilla que s'aprovi, atinent-se solament a la major antiguitat per a la preferència en la col·locació.

Art. 40. Els ajudants de districte, per ordre d'antiguitat, es col·locaran a continuació del grup anterior. Els carers de primera classe, per ordre d'antiguitat i sense atenció a diferències de sous, seran col·locats després dels ajudants de districte en les noves categories que puguin correspondre'ls segons plantilla. Els carers de segona classe aniran col·locats a continuació dels de primera, i s'els aplicarà el mateix criteri que a aquests. Els carers bussoners, en un grup, per ordre d'antiguitat en la categoria, s'els col·locarà a continuació dels de segona. Constituiran la categoria de carers de tercera classe els actuals supernumeraris amb els seus organitzats en un sol grup d'acord a l'antiguitat. A continuació d'aquests aniran col·locant-se els carers rurals o carers ordenances que per creació de noves estafetes del ram adquireixin caràcter d'urbans, des de la data de la publicació de l'escalafó a la "Gaceta" de Madrid.

Es disposa que si cal es promougui amb caràcter provisional a la categoria superior a algun carter quan l'acoblament ho exigeixi.

L'aplicació de les precedents disposicions no ocasionarà ni disminució ni augment dels jornals actuals fins que es vagin aplicant els determinats en l'article segon del Reglament.

Seràn regles per al cas en què resultin dos o més individus de la mateixa antiguitat en la classe i es disposa que el personal que excedeixi de la plantilla fixada quedarà com excedents en actiu amb categoria actual.

Es determina que s'estimi com a xifra mínima la de la categoria de carers de tercera.

Els correctius de postergació imposats als carers urbans i pendents de compliment, s'entendran diferents fins al moment en què l'escalafó general cause estat i s'entén la marxa regular.

Quan els recursos ho permeten, s'ampliaran les millores de sous previstes en l'article segon d'aquest Reglament.

La plantilla del Cos de Carers urbans, serà la següent:

5 caps de categoria de primera classe, amb 16 pessetes de jornal diari.

16 id. id. de segona, amb 15 id. id.

220 carers majors, de primera, amb 12 id. id.

220 id. id. de segona, amb 10 id. id.

700 id. id. principals, amb 9 id. id.

2.000 id. de primera classe, amb 8 id. id.

1.200 id. de segona, amb 7 id. id.

170 id. de tercera, amb 6 id. id.

EL ESTATUT DE L'ENSENYANCA INDUSTRIAL

Madrid, 4. — Molt aviat es publicarà a la "Gaceta" l'Estatut de l'ensenyança industrial aprovat recentment pel Directori.

Sentén per ensenyança industrial per als efectes d'aquest decret llei, el que té per objecte la formació del personal obrer, els caps de taller i de fàbrica i de tècnics, directors i enginyers per a la indústria fabril i manufacturera i per a tota classe d'instal·lacions mecàniques, químiques i industrials.

Es classifica l'ensenyança industrial en quatre grups: ensenyança obrera, ensenyança professional, ensenyança facultativa i institucions d'investigació i aplicació d'estudis, i es donaran oficialment les tres primeres a escoles elementals del treball o d'aprenentatge, escoles industrials i escoles d'enginyers industrials, respectivament.

Els ensenyaments compresos en el pla oficial hauran de donar-se sempre en l'idioma oficial. Les complementàries podran donar-se en idioma regional o en forma de cursos especials per a estrangers en l'idioma propi d'aquests.

Quan aquests ensenyaments hagin de donar-se a certificant, hauran de donar-se en l'idioma oficial al mateix temps que en el regional.

L'administració central de l'ensenyança industrial corresponent a la "jefatura" superior d'indústries. Les funcions tècniques quedaran a càrrec del cap superior de la Comissió permanent de la inspecció de l'ensenyança industrial i dels claustres ordinaris i extraordinaris.

Es crea una comissió permanent d'ensenyament industrial, que serà un cos superior consultiu del Govern.

En cada localitat on hi hagi una escola elemental del treball es constituirà una junta local d'ensenyament industrial.

Cada municipi de més de vint mil habitants vindrà obligat a

sostenir una escola elemental o a subvencionar el sosteniment d'una escola privada inspeccionada.

Les diputacions contribuiran al sosteniment d'aquestes escoles municipals o privades en la proporció d'un alumne per cada mil habitants en els municipis de menys de vint mil ànimes.

Les mateixes Diputacions hauran d'establir una escola industrial oficial o subvencionar una de privada inspeccionada.

Es determina que el nombre d'escoles d'enginyers sigui de tres, i es limita a nou el de les de perits, havent de distribuir-se les unes i les altres per regions, establint-se en les localitats de major importància industrial o en les de més població si no poguessin diferenciar-se.

Es regula la inspecció de l'ensenyament industrial.

L'ensenyament industrial obrer es donarà en escoles d'aprenentatge o en elementals del treball, on es farà l'ensenyament preparatori d'aprenentatge en dos cursos, ensenyament d'aprenentatge en tres o quatre cursos, i curs complementari professional. Podrà donar-se, a més a més, enseny

CATALUNYA

SANT SADURNI DE NOIA

Accident d'aviació

Entre dos quarts de nou i les nou d'ahir al matí foren molts els veïns de Sant Sadurni de Noya que notaren la presència d'un aèroplan que feia diferents evolucions per l'espai, com si anés en cercament d'un lloc apropiat per aterrar.

No tardà gaire estona a fer-ho, però següentment va començar a circular la veu que l'aparell aliat havia caigut a la finca de N'Antoni Rovira, coneguda amb el nom de "La Foradada".

Tot seguit gran nombre de veïns es dirigiren al lloc del succeït.

Hi veíem el senyor Manuel Raventós, l'alcalde senyor Gramona, el metge senyor Planas, l'apotecari senyor Torras, el propietari de la finca senyor Rovira, el caporal de la guàrdia civil senyor Hernández, diverses parelles del dit cos i gran nombre de sometenistes, els quals recollien els tripulants. Aquests eren el capità Llorente, que pilotava l'aeroplà, i el capità Vives, que hi anava d'observador; sortosament, cadascun dels dos aparells completament il·lesos.

El senyor Llorente manifestà que feia pocs dies havien vingut des de Cuatro-Vientos amb el mateix aparell "A. M. E.-VI-A 2" fent practiques militars, i que ahir, a les vuit del matí, havien sortit del Prat, proposant-se fer el viatge de tornada a Cuatro-Vientos, en el qual tracte calculaven invertir-hi quatre hores, i que a la poca estona de volar notaren que l'aeroplà tenia una notable pèrdua d'oli, la qual anava augmentant, amb risc que s'inflamés l'aeroplà, decidint, en ésser a l'indret d'aquest poble, cercar un terreny apropiat per procedir a l'ateratge, escollint una vinya planera i baixant arran dels ceps, però de sobte trobaren l'avenç i l'hèlix s'enriscà a terra, quedant l'aeroplà en posició vertical, amb la cua enlaire.

Colebrem que no hi hagi hagut desgràcies personals que lamentar.

S'estan esperant els mecànics per procedir al desmuntatge i reparació d'aquests.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

una casa de la plaça del Dipòsit, cal lamentar la pèrdua de 250 pessetes en bitllets que guardaven en un dels mobles cremats.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

tata convidades a les sales del Museu de Pintures. El delegat regidor de Belles Arts llegí el discurs escrit per Muñoz Degraín per al seu ingrés a l'Acadèmia de Sant Ferran i el de la contestació de N'Amós Salvador.

Després visitaren les sales on estan instal·lades les obres de Muñoz Degraín, traslladant-se tot seguit a la Glorieta. Al monument al·legat allí a la memòria de Muñoz Degraín s'hi col·locà una graniosa corona. Es llegí després una adhesió del director general de Belles Arts i l'alcalde, senyor Oliag, pronuncià unes breus paraules.

— També el dia de Tots-Sants començà l'Assemblea d'Estudiants Catòlica. Al matí se celebrà la sessió d'obertura. Es pronunciaren els consabuts discursos de salutació i es donà lectura a gran nombre d'adhesions d'Amèrica i de tot arreu d'Espanya. A la tarda l'Assemblea es consagrà al coneixement i discussió de la ponència presentada pel senyor Bosch Mauri sobre la intervenció dels estudiants a la Universitat.

Ahir, dilluns, se celebrà al teatre Principal una funció d'homenatge als estudiants hispano-americans que assisteixen a l'Assemblea. La recaptació està destinada a beques per a estudiants pobres.

També s'organitza un banquet i un te.

Invitat pels estudiants catòlics, dissortat ahir el doctor Carles Cardó sobre "Els estudis clàssics i la Fundació Bernat Metge". Se celebrà l'acte a la mateixa aula on es descabellaren les sessions del Congrés d'estudiants catòlics. L'estudiant de medicina senyor Giménez posà un escaicent prembul, amb exactes referències del senyor Cardó, la personalitat del qual captivà immediatament les simpaties de tot-hom.

El senyor Carles Cardó remarcà que des de fa més d'un segle existeix al món el litigi entre la cultura clàssica i la utilitària. Hom diu que l'estudi de les ciències i de les llengües vives és sumament beneficiós als joves, car els obre els camins de l'activitat pràctica i els converteix en homes d'una utilitat evident. Pel contrari, l'educació clàssica és una mena de desbord, que a res conduïx.

Fa veure com aquest criteri vulgar ha estat contradiït repetidament a tots els països dels homes de ciència. A Alemanya, a Anglaterra, etc., han declarat els professors universitaris que els estudiants coneixedors del grec i del llatí tenen una preparació més adequada que els estudiants que van a la Universitat amb un bagatge oposat.

El coneixement de les llengües clàssiques—diu el doctor Carles Cardó—no pot títillarse de sobrer per a la cultura moderna. I açí cal aclarir el que és cultura. Per cultura s'ha entès adés i ara quantitat i varietat de coneixements. Un home que ha après moltes coses és un home culte. A mi, però—afegeix el conferenciant—em sembla inadmissible aquesta definició. Per a mi la cultura és la capacitat de reacció davant dels estímuls diaris. En aquest sentit un home que no recordi les coses a la manera d'un diccionari és un home culte si la seva intel·ligència produeix idges. Aprendre les lletres i tenir-les al cervell pegades en tires de paper no és cultura. La cultura vol dir que l'home amb poques o moltes coneixences té desperta la intel·ligència i en cada moment dona la seva nota original.

Les llengües clàssiques constitueixen un element decisiu en la formació individual. Estudiar grec i llatí és, des de molts punts de vista, fonamental. El coneixement de les llengües de l'antiguitat dona aquella alta serenitat, aquella elegància, mesura i bon gust que amb cap altra cosa pot aconseguir-se.

El grec i el llatí ens tornen a les fonts de la cultura moderna. Les normes eternes de l'art grec encara no han estat superades. L'estudi del dret universal exigeix coneixements de llatí. I en totes les especialitats i disciplines hom veu com la possessió d'aquelles dues llengües és indispensable si es vol arribar al fons de les coses.

Ahuc per a l'estudi d'altres llengües i la perfecció del llenguatge respecte ens cal conèixer les llengües de Roma i Grècia. El llatí i el grec són idiomes d'una perfecció meravellosa. Per a veure bé una pintura cal servir una convenient distància i si provéssim de sotmetre un quadre del Tíjano a la visió d'un microscopi, l'experiment ens donaria uns resultats absurds. Proveu de fer aquest experiment amb el llatí o el grec i admirareu fins en els detalls més insignificants la seva insuperable perfecció.

El doctor Carles Cardó recorre a exemples interessants per demostrar que el coneixement del llatí als països de llengües romàniques representa un avantatge formidable. De vegades, analitzant una paraula llatina, ens trobem una llegenda de filologia, de moral o de jurisprudència.

Per a nosaltres de catòlics—esmenta el senyor Cardó—el coneixement del llatí i del grec té clares un altre fort interès, car en aquelles llengües estan escrits els primers documents de l'Església, i elles són la base de la litúrgia a Occident i a Orient; i ja sabem que la litúrgia és el cor de la vida dels cristians.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

